

Preek over Psalm 25:14

- Schildwolde, 30 april 2017
- Kees van Dusseldorp
- bevestiging ambtsdragers

thema: **Blijf bij de kern!**

votum en groet

Ps.84:5,6

wetslezing

Ps.55:7,8,9

gebed

lezen: Ps.25

1 Kor.2:6-16

Gz.140:2,3

preek: Ps.25:14 HSV: Vertrouwelijk gaat de Heer om met wie Hem vrezen,
zijn verbond maakt Hij hun bekend.

Ps.25:6,7,10

bevestiging ambtsdragers

Gz.122:1,2 (melodie Ps.134 – aanpassing: ons → hen)

opdracht

gemeentelied beurtzang vs.1: gemeente; vs.2: ambtsdragers; vs.3: allen

gebed

zingen: gebed voor de koning

collecte

NLB 416 *Ga met God en Hij zal met je zijn*

zegen

Wilhelmus

Gemeente van Christus,

** kind van vandaag, ben je ook kind van God?

Wij zijn kinderen van onze tijd. We rijden auto, gebruiken smartphones, kopen nieuwe kleren, zijn verzekerd tegen ziektekosten, hebben een pinpas en volgen het wereldnieuws. De een wat meer dan de ander.

Wij zijn kinderen van onze tijd. Ook aan de binnenkant. We maken ons druk, snakken naar rust, selecteren in onze contacten, hebben een mening over anderen, doen aan beweging en proberen te luisteren naar onszelf. De een wat meer dan de ander.

Maar kind van deze wereld, ben je ook kind van God? Kind van God, niet in de zin van: schepsel van God. Maar: opgenomen in Gods gezin. Kind van God, niet alleen in de betekenis: je hoort erbij, je bent opgenomen in Gods verbond. Maar ook: je weet je thuis bij Vader. Draag jij het stempel van je Heer op je buitenkant en binnenkant? Ieder is een kind van zijn of haar tijd. Maar of je ook kind van God bent, dat is de beslissende vraag.

Je kunt het zien aan de buitenkant. Op je belastingsaangifte staan de giften voor kerk en christelijke doelen. Op je kamer ligt een bijbel en mogelijk een kerkboek. Op zondag ga je naar de kerk. Maar kind van God is niet alleen de buitenkant. Hoe je kind van je tijd bent, blijkt in je gedachten, je visie, je gevoelens. Hoe je kind van God bent, blijkt in de manier waarop je in het leven staat, leeft in het besef van Gods aanwezigheid, betrokken bent bij zijn koninkrijk en getuige bent van Christus in woorden en daden.

Jij, ben jij net zo kind van God, als je kind van je tijd bent?

** blijf bij de kern!

Blijf bij de kern! In Psalm 25 geeft David woorden aan de binnenkant van het kind-van-God zijn. De vertrouwelijke omgang met de Heer, daar richt hij de aandacht op. In een psalm, waarin het gaat over het vinden van de goede weg, over de strijd tegen vijanden, over verwarring en onduidelijkheid in het leven, over het maken van goede keuzes. Verlies in de veelheid en onzekerheid je hart niet uit het oog. Blijf bij de kern. Leef in vertrouwelijke omgang met de Heer.

Ik wil dat op deze bevestiging van nieuwe ambtsdragers graag naar voren brengen. In kerkenraad en diaconie komt veel langs. Overleg over gemeenteleden, over kerkelijke ontwikkelingen, over het beleid in de gemeente. Er moet vergaderd worden en bezoeken gebracht. Er zijn roosters voor de diensten op zondag. Er worden fouten gemaakt. Verkeerde inschattingen. Mislukte gesprekken. Er is kritiek. Er is zorg. We zijn het niet altijd met elkaar eens. Soms raak je de verhalen niet kwijt. Blijf bij de kern! Voor jezelf. Jij en de Heer. Je bent zijn kind. Leeft vanuit de vrede met God. Brengt bij Hem wat je bezig houdt. En zoekt bij Hem naar wijsheid, liefde en moed.

Blijf bij de kern. Niet alleen voor jezelf. Maar ook voor de gemeenteleden. Niet op alle vragen heb je een antwoord. Niet bij alle problemen weet je de oplossing. Niet bij alle meningsverschillen kun je een richting wijzen. Niet over alle onderwerpen heb je een duidelijk standpunt. Niet bij alle kritiek heb je een weerwoord. Soms nog niet een beginnetje. Maar waar jij altijd naar mag vragen is: Hoe is het contact met je hemelse

Vader? Wat heb je nodig om de Heer te dienen? Zullen we samen bidden?

Blijf bij de kern. Wat het hart is van de ambtsdrager, is ook het hart van de gemeente. En het is het hart van ieder mens. Dat zou het in ieder geval moeten zijn. Hoe ben je kind van God. Mag een ouderling of een diaken je daarnaar vragen? Wil je elkaar daarbij helpen? In de gemeente van Christus? Zoek de kern! Mijn hart. En het hart van God.

** een mens met een geheim

Wat is een kind van God? Een kind van God is een mens met een geheim. Iemand die anders is dan anderen. Die in de drukte en onrust van het leven toch niet alle rust kwijtraakt. Die in alle spanningen in relaties toch de eigen vrede niet helemaal verliest. Die in ingewikkelde problemen toch de moed vindt om een keuze te maken.

Een kind van God is een mens met een geheim. Komen er slechte uitslagen in het ziekenhuis, dan vouwt zij haar handen. Wordt hij oneerlijk behandeld, dan gaat zijn boosheid niet met hem op de loop. Treft haar verdriet, dan blijft zij toch zingen. Komt er een mens in nood op zijn weg, dan laat hij hem niet staan. Loopt de stress op door alles wat er gebeuren moet, kan ze toch genieten van de mooie momenten.

Is dit wel erg idealistisch geschetst? Ik denk het wel. Die rust ontglipt mij regelmatig. Ik heb niet altijd de moed om keuzes te maken, die niet iedereen kan waarderen. Een ander helpen gebeurt ook wel eens terwijl ik van binnen mopper. Er zijn perioden dat ik dit minder besef. En toch: er zijn altijd christenen die het op dat moment wel kennen. Net of er iemand bij hen is. Zij kennen dit geheim. Misschien niet eens zo bewust.

David doelt op dit geheim. Hij heeft veel tegenwerking en wordt bedreigd. Hij kent zijn zonden en begrijpt dat hij zichzelf in de nesten heeft gewerkt. Hij is onzeker over de keuzes die hij moet maken. En spreekt dan van de vertrouwelijke omgang met de Heer. Van de verbondsgeheimen waarin God hem inwijdt. Daar ligt zijn kracht. Daar klopt zijn hart. Daar ligt zijn geheim.

** vertrouwelijk

‘Vertrouwelijk gaat de Heer om met wie Hem vrezan’. Zo staat het in de HSV. Ook onze NBG’51 vertaling sprak over de vertrouwelijke omgang met de Heer. Het woord wordt in de Bijbel soms gebruikt voor een kleine kring vertrouwelingen. Bijvoorbeeld rond de koning, die met een paar goede adviseurs bespreekt wat hem bezig houdt. De kleinste cirkel van vrienden of familieleden, die weet wat jij denkt en voelt. Zo intiem is de omgang tussen een kind van God en de Vader.

Het is wel mooi om nog een paar vertalingen te noemen. In de Statenvertaling stond: ‘de verborgenheid van de Here’. De vertaling van Gerhardt & Van der Zeyde heeft: ‘Het stil gesprek met de Heer.’ En in de NBV is het geworden: ‘de Heer is een vriend voor wie Hem vrezan’.

Al die vertalingen bij elkaar geven een beeld van een bijzonder hebreuws woord. Het gaat om een vertrouwelijke, bijna intieme omgang van een mens met God. Dat is het geheim. Niet een geheim, in de zin van geheimzinnig of mysterieus. Maar een geheim,

omdat een mens het niet zelf bepalen kan. En omdat het ons verstand en gevoel te boven gaat. Het is ook geen geheim dat geheim moet blijven. Maar dat God juist bekend maakt. Door zijn Geest, schrijft Paulus, die ons inwijdt in de diepten van God, door ons bekend te maken met Jezus Christus. God zelf zoekt een vertrouwelijke omgang. Met jou.

Het is de kern van het geloof. Dat wij mensen – onbegrijpelijk – bij God moge komen, en – nog vreemder – bij Hem mogen blijven. Dat wij – verbazingwekkend – worden opgenomen in de kring van vertrouwelingen. Dat God mensen – ongelooflijk – een plaats in geeft zijn gezin. Hij – ondenkbaar – opent zijn hart en toont zijn liefde. Hij zoekt – onnavolgbaar – persoonlijk contact met je en geeft je de mogelijkheid – onvoorstelbaar – om van jouw kant met Hem te spreken en bij Hem te schuilen.

Vertrouwelijk met de Heer omgaan. Niet alleen in de momenten van gebed met gevouwen handen en gesloten ogen. Maar als manier van leven.

Ik hoor bij God.

De hemel boven mij is open.

Hij is erbij, weet, ziet, hoort, voelt, ruikt, proeft en begrijpt.

Waar ik ben, is Hij. Hij zal er altijd bij zijn.

Een samen-zijn in verwondering: Heer, wat hebt u het mooi gemaakt!

Een samen-zijn in rouw: Heer, wat is dit verschrikkelijk om mee te maken!

Een samen-zijn in verwachting: Heer, wijs mij uw weg.

Het geheim van Gods kinderen is de vertrouwelijke omgang met de Heer.

** voor wie de Heer vrezen

Hoe ben ik een kind van God? Hoe is mijn omgang met de Vader? Wat heb ik nodig om de Heer te dienen? Dat is de kern van het werk van een ambtsdrager. Het is de bron van je werk in de kerk. Verwaarloos het niet, maar zorg voor je ziel! Het is ook de kern van wat je te brengen hebt: Hoe ben jij een kind van God? Hoe is jouw omgang met de Vader? Wat heb jij nodig om de Heer te dienen?

Natuurlijk komen er ook andere vragen en onderwerpen aan de orde. Soms moeten er beslissingen genomen worden en discussies gevoerd. Soms over spannende vragen. Maar laat de kern nooit buiten beeld. En dat zeg ik niet alleen tegen de ambtsdragers, maar tegen iedereen hier. Laten we elkaar niet ophangen aan allerlei verwachtingen. Wanneer een ouderling moet komen. Wat een diaken wel of niet mag vragen. Wat de kerkenraad wel of niet goed doet. Maar laten we de ontmoetingen en gesprekken benutten om het hart te zoeken. En vanuit het hart de weg in het leven. Jij hebt het net zo goed nodig als de ander.

In wijsheid en geloof zijn ambtsdragers niet uniek.

Mozes werd een vriend van God genoemd. De Heer overlegde met hem en stelde zijn plannen bij na de inbreng van Mozes.

Abraham werd een vriend van God genoemd. De Heer besprak met hem zijn plannen en liet de kritische vragen van Abraham toe.

David zegt: De Heer is een vriend van *ieder* die hem vreest. Niet alleen een klein beperkt groepje. Niet alleen een predikant, een ouderling of diaken, een ervaren broeder of een wijze zuster. Ieder die de Heer vreest wordt de vriendschap van God en het contact met God toegezegd. Daar ligt je opdracht.

De Heer vrezen. Dat is met eerbied luisteren naar de Heer die hemel en aarde heeft gemaakt en ook jou. Dat is respectvol spreken over God, die zijn Zoon heeft gegeven en jou genade bewijst. Dat is met vertrouwen doen wat God zegt en trouw blijven in de dienst aan de Heer. Dat is dankbaar ontvangen wat Hij geeft en uitkijken naar waar de Geest mee komt.

Vriendschap met God gaat samen met eerbied voor God. Vertrouwelijkheid gaat niet zonder ontzag. Leer ontzag voor God. Leef in besef van God. Richt je hart op God. En ontvang het geheim van een kind van God: De vertrouwelijke omgang met God.

** ruimte maken

Misschien denk je: dit verhaal is een beetje wereldvreemd. Ouderlingen moeten toch leiding geven, met mensen meeleven en zonodig bemoedigen en vermanen. Diakenen moeten toch het praktische leven in beeld houden en desgewenst hulp en ondersteuning bieden. Waarom dan zo'n preek over de binnenkant van het geloof, over de persoonlijke, vertrouwelijke omgang met de Heer?

Omdat alle die andere belangrijke taken geen enkele waarde hebben, als ze niet gedrenkt zijn in gebed. Omdat alle inzet en energie niet bijdragen aan Gods koninkrijk als je ze niet met God doet. We gaan zo snel bezig met allerlei organisatorische, beleidsmatige of praktische zaken. Maar als dat niet geboren wordt in het overleg met de Heer, dan rust er geen zegen op. Dat hebben we nodig. Juist in alles wat er op onze weg komt.

Als je kind van deze tijd bent – en dat ben je – dan is dit een strijd. Rust wordt weggedrukt doordat overal geluiden en mensen zijn. Stilte bestaat niet, als je voortdurend online bent. Intimiteit wordt verwaarloosd als de presentatie het belangrijkste is. Luisteren verleer je als je steeds voor jezelf op moet komen. Bidden verschaalt als je het niet verbindt met je dagelijkse verplichtingen en drukte. Dat is een strijd.

Het is niet alleen van onze tijd. Ook David kent die spanning. Hij dwingt zichzelf om bij de kern te blijven. Hij wordt bedreigd. Maar zegt: Ik houd mijn oog gericht op de Heer. Hij belijdt zijn schuld. Maar weet tegelijk dat de Heer vertrouwelijk omgaat met wie Hem vrezen. Alsof hij een stukje uit zijn leerboek herhaalt. Wat hij wel weet, maar wat niet altijd functioneert. Wacht even, wat heb ik ook al weer geleerd over God? O ja, dat Hij vertrouwelijk met ons omgaat als we Hem vrezen. Dan moet ik Hem weer leren vrezen. Om zijn nabijheid en leiding te ontvangen. Laat ik even terugschakelen. Een pas op de plaats maken. Even omhoog kijken. Om op adem te komen.

Dat spreekt niet vanzelf. Daarin zijn we aan elkaar gegeven. Laten we dat dan ook doen. Als je te laat op een vergadering in de kerk komt en de christelijke opening hebt gemist, dan heb je het belangrijkste gemist. Het moment waarop je samen de Heer zoekt.

Als je bij elkaar komt – bijvoorbeeld als kring of als werkgroep – en geen initiatief neemt voor gebed, dan verwaarloos je het hart van je geloof. En van de gemeenschap. Maak er ruimte voor. Het is niet raar, het is niet superchristelijk, het is de bron! Samen bidden is er niet voor het fijne gevoel, het is noodzakelijk vanwege de bedreigingen van deze wereld en de listigheid van je eigen hart. Ga die strijd aan, in de naam van Jezus Chris-

tus.

** in verbond leven

Je bent een kind van je tijd. Je eet en drinkt, denkt en voelt, leeft en praat als de mensen om je heen. Ben je ook een kind van God? Een mens met een geheim?

“Vertrouwelijk gaat de Heer om met wie Hem vrezen, zijn verbond maakt Hij hun bekend.”

Dit is de kern van je christen-zijn. Opgenomen in Gods verbond. Levend in verbondenheid met de Heer Jezus Christus. Achter het stuur of achter de stofzuiger. Op de fiets of op de WC. In je appcontacten of in de wachtkamer. Bij mooie berichten en bij moeilijke gesprekken. Jij hebt een bondje met je hemelse Vader! Dat geeft rust. Dat helpt om goede beslissingen te nemen. Dat geeft kracht. God geeft zijn zegen.

Broeders ambtsdragers. Het ambt als ouderling of diaken heeft niet allereerst te maken met je tijd, met je taken, met de structuren die we gekozen hebben of met de beslissingen die we nemen. Het begint bij jou en de Heer. Je vrede met God. Je liefde voor Christus. Je zalving met de Geest.

Je werk in de gemeente gaat over heel veel verschillende zaken. Alles wat er in een mensenleven kan gebeuren, kom je tegen. Je wordt geroepen om te luisteren en om te spreken. Maar uiteindelijk gaat het over de Heer en degene die voor je zit. Zelfs als je daar niet in ieder gesprek woorden aan kunt geven.

Broeders en zusters. Om in met de Heer te leven hebben we elkaar nodig. Om te leven in het verbond van genade en vergeving, van Gods nabijheid en de toekomst: we delen het gemeenschappelijk en het geeft waarde aan ieders persoonlijke leven. Laten we elkaar daarin meenemen en ruimte geven. En samen zoeken naar de Heer. Ouderlingen en diakenen helpen daarbij, wijzen daarin de weg en gaan daarin voor. Met wat zij van de Heer hebben ontvangen. Zo zijn we gemeente van Jezus Christus. Op onze plek in zijn Koninkrijk.

Amen